

АЕРОСТА́ТИКА — розділ [аеромеханіки](#), в якому вивчаються умови рівноваги газів, зокрема повітря, та дія статичних газів на занурені в них тверді тіла. А. визначає зовн. статичний тиск; властивості повітря; умови рівноваги повітр. маси; умови плавання тіл, легших за повітря у повітряному середовищі; умови остійності тіл, що плавають. А. ґрунтується на фундам. законах Архімеда та Паскаля. У галузі А. основоположними були роботи С. Стевена, Г. Галілея, Д. Бернуллі, М. Жуковського. В Україні дослідження з А., зокрема розробка та випробування аеростатів різних типів,

проводяться в Нац. авіац. університеті. (Див. *Повітроплавання*).

Рекомендована література

1. Жуковский Н. Е. Гидростатика и гидромеханика. Москва, 1901;
2. Лойцянский Л. Г. Механика жидкости и газа. Москва, 1957.

[Є. П. Ударцев](#)

Бібліографічний опис:

Аеростатика / Є. П. Ударцев // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-42720>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).